7. august 2014

Kære alle i CESA projektgruppen

Tak for det gode og spændende samarbejde i det forgående år.

Ikke mindst tak til Egil, som lærte mig den vigtigste af alle menneskelige egenskaber: robusthed. Nogle vil måske indvende, at jeg faktisk ikke rigtigt lærte noget de 12 måneder, jeg tilbragte i Glostrup.

At jeg blot spildte min tid på ligegyldige påfund, isolation og ulidelig venten på indfrielse af de mange løfter om reel deltagelse i det spændende CESA projekt, hvis påbegyndelse for mit vedkommende konstant blev udskudt.

Jo, jeg kunne da have brugt et helt år af mit liv på at arbejde hårdt og målrettet og publicere artikler, som jeg har været vant til.

Jeg kunne også have opsagt min (for læger meningsløse) stilling som videnskablig assistent, og dermed undgået bevidst at overskride 4. årsreglen, under løfter om at blive indskrevet som Ph.D. for enden af tunnelen.

Dét og fordybelse i det spændende emne og metoder, var min egentlige belønning og drøm, og holdt mig aktiv - og hvad betyder 12 måneders ulidelig venten i dén sammenhæng? Ph.D. ansøgningen blev indsendt 27. maj. Den kunne have været indsendt meget, meget tidligere..

Ganske vist advarede jeg flere gange Egil om, at min ansættelse (Han og Henrik Larsson havde selv ansat mig) jo ophørte 30. juni, men fik at vide, at der nok skulle finde en løsning, så jeg ikke skulle gå arbejdsløs forud for en eventuel indskrivning.

Min onkel døde af kræft den 29. juni, hvilket påvirkede mig dybt. Så jeg mødte ind (meddelt til Egill) nogle timer senere den 30. juni, sidste arbejdsdag, men fik ikke talt med Egil, som var andetsteds.

Heldigvis var han så sød og samvittighedsfuld at informere mig hurtigt, kun et par dage **efter** min stilling var ophørt om min situation: han informerede mig i en mail for **første gang** på noget tidspunkt, at han ikke havde forlænget min stilling, idet han "var bekymret for min robusthed"*1. Jeg takker naturligvis for…italesættelsen… af denne iboende egenskab, som jeg ganske vist aldrig tidligere havde hørt om. Det er imponerende observeret af en ikke-psykiater/psykolog. Genial i sin enkelthed, såvel som i sin sandhed. Men skulle det virkeligt tage 12 måneder at komme til den konklusion?

Men hvad så med min Ph.D. ansøgning? Kun på grund af mit fremmøde på Ph.D. skolen og efterfølgende aktindsigt, har jeg nu erfaret, at Egil satte behandlingen af ansøgningen i bero allerede 3. juli. Dog uden at informere mig derom, således at jeg i tide kunne have nået at søge nyt job med potentiel start 1. august.

Så Egill skal have stor tak for på snedig vis at diagnosticere mig med "robustinsufficiens", og samtidig forære mig alverdens tid til rekonvalens over denne tilstand. Jeg havde jo nok alligevel ikke brug for månedsløn for juli, min bil, eller en mulighed for at blive speciallæge, og nu skal jeg som bonus oven i købet lære det spændende dagpengesystem at kende. Dét er kollegialitet og ansvarsbevidsthed der aftvinger respekt..

Men alvorlig talt: jeg har virkelig nydt at møde jer alle og følt det som et privilligeum at deltage i styregruppemøderne og CESA-arrangementerne. Udover at takke jer, er det også min pligt at informere jer, som tætte samarbejdere, om min afgang. Jeg er dog rigtig ked af, at det store ekstraarbejde, jeg udførte, nu er spildt (elektronisk CRF, et skrædersyet CMS, tilegnet viden om projektstyring, datalovgivning, og datastandarter, samt diverse online dabase-, projekt-, -programmeringskurser jeg gennemførte "off hours"").

Det var **ikke** mit ønske at stoppe; men omvendt håber jeg virkelig ikke, at andre yngre kolleger skal udsættes for det samme som mig, en én mand, uden dokumentation, med en latterlig påstand kan ødelægge éns fremtid. Det er simpelthen ikke rimeligt.

Jeg har ikke meldt mig ledig til a-kassen, så måtte nogen ønske, at blive delagtigtgjort i mine for projektet relevante, men i fritiden erhvervede erfaringer i elektronisk CRF systemer

(www.formtools.org f.eks., kører på min www.neuroimaging.center), present og opdateret viden om datalovgivning, installering, konfiguration og anvendelse af CMS systemer (erfaring med talrige forskellige, Dataverse, REDCap, OpenClinica, LabKey, LONI, XNAT, Joomla f.eks.), så kontakt mig endelig:

Tlf. 23800885

Jeg vil nyde at benytte min erhvervede viden til noget :-). Pro Bono selvfølgelig. Og uden informationer om eller relationer til CESA projektet naturligvis, jeg overholder min tavshedspligt.

Tak for denne gang, og god fornøjelse med projektet!

De aller venligste, omend lidt triste hilsner,

Kjeld Andersen

*1: Der er så mange argumenter, der modbeviser Egills absurde fejlbedømmelse eller regelrette løgn; jeg skal nøjes med ét, bredt dækkende modargument, nemlig mine oplevelser gennem 10 måneder på Retsmedicinsk Institut. Jeg har i den periode oplevet mere end det er muligt at forstille sig. Jeg har set, hørt, følt og lugtet alle kategorier af dødsfald, alle præ-og postmortale aldre, udført talrige obduktioner og personundersøgelser, det være sig vold- og voldtægtsofte, gerningsmænd, drabmistænkte, brandstiftere etc. Intet konkret kan eller skal genfortælles; men jeg ville ønske jeg kunne have taget Egill med et par dage på følgevagt med mig: de mange sørgelige og tragiske sager, hvor unge og ældre mennesker, der i dyb lidelse og frustration (jf. afskedsbreve og de pårørende) sprang ud foran et IC3 tog i topfart, og som jeg "obducerede" efterfølgende. Robust på kort sigt?

Jeg har arbejdet langt mere end nogen fagforening vil tillade, oplevet nogle af de største modbydeligheder og mest tragiske og sørgelige skæbner man kan tænke sig. Dét job var dog yderst meningsfuldt, og jeg savner det, men 4. årsreglen har ødelagt den mulighed for min årgang af læger. Jeg har på ingen måde taget skade af det job, tværdigmod, men derimod lært en hel del om menneskets natur. Robust på lang sigt?
Egill har ikke kompetancerne til at vurdere det. Han skulle vist have valgt en anden pseudoårsag.